

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије упутио је писмо председници Скупштине Србије Славици Ђукић-Дејановић са примедбама на Предлог статута Војводине пре него што је Свети архијерејски синод о њему расправљао, изјавио је за „Политику” епископ бихаћко-петровачки Хризостом (Јевић), који је до мајског сабора СПЦ био члан Светог синода, а у садашњем сазиву има функцију члана-заменика „црквене владе”.

Истим поводом, писма сличне садржине упућена су и председнику Србије Борису Тадићу и председнику владе Мирку Цветковићу.

„То је било приватно обраћање митрополита Амфилохија као председавајућег Светог синода и ми у Синоду нисмо баш били срећни што је то тако отишло у јавност, пре него што смо расправљали о садржају тог обраћања”, објашњава епископ Хризостом.

Значи да је митрополит Амфилохије писмо, за које епископ бачки Иринеј каже да је фалсификат, упутио без консултација са осталим члановима Светог синода?

Да. Ми смо то писмо накнадно прихватили. Било је апсурдно да сада о њему нешто расправљамо, јер је писмо већ отишло у јавност. На седници Синода било је неких примедба на тај текст писма, али сада не могу да се сетим детаља.

Писмо Славици Ђукић-Дејановић је на званичном сајту СПЦ објављено 6. фебруара, када је Свети синод онда о њему обавештен?

Доста времена већ је прошло и не могу да се сетим тачно датума. Мислим да нисмо имали седницу Светог синода 6. фебруара када је писмо и објављено, већ два-три дана касније, али тачан датум треба проверити у Светом синоду.

Да ли ви после свега сматрате да Црква треба да заузима став о тако важним државним питањима?

Мислим да треба, јер питање Војводине и сваког дела Републике Србије није само питање политичких странака већ се тиче сваког грађанина, а посебно Српске православне цркве као институције српског народа. Црква треба да се изјашњава и залаже за оно што је по њеном мишљењу најбоље за интегритет Србије и српског народа. Апсурдно је да неко данас може да СПЦ као институцији, која је очувала српских народ и када није било политичара, оспорава право на залагање за очување интегритета Републике Србије.

Свака аутономија, посебно ова која се по Уставу даје Војводини имаће историјске последице које ћемо тек видети. Можда не ми, али неке генерације које долазе после нас.

Значи за вас није спорно писмо већ процедура, то што чланови Синода нису расправљали о њему пре него што је послато?

Да је писмо разматрано у Синоду пре него што је послато и постало доступно јавности укрстила би се четири мишљења. Свакако да би било боље да је то све формулисано на Синоду раније, јер би се сигурно чуле и неке нове идеје, реченичне формулације, па чак и језичке. Знате када се пише закон и устав некада тачка и запета много значе. Требало је о сваком детаљу расправити и дати своје мишљење пре него што је писмо упућено.

Неке од примедба на статут Војводине које је изнео митрополит Амфилохије у писму, а односе се на обележја државности Војводине исправљене су у предлогу који је дошао у парламент. Да ли би СПЦ после свега требало поново да се огласи?

Црква ову дебату око аутономије Војводине треба да испрати до краја. Требало би да се огласи званично и Свети синод, а мислим да би требало сазвати под хитно и конференцију епископа из Србије да се изјасни о тако важном питању статута и самог положаја Војводине. Није добро да се ми, епископи који сада живимо у другим државама и дијаспори, мешамо у послове СПЦ на територији Србије. Можда се неко неће сложити са мном, али СПЦ треба да да свој допринос једној конструктивној расправи о положају Војводине уз уважавање и другачијих ставова.

(Политика)